

Larsen-Ledet (RV):

Efterhånden som debatten er skredet frem, er der kommet mange argumenter på bordet. Det gør det ikke lettere at komme ind i debatten på nuværende tidspunkt. Der er så mange problemer i øjeblikket. Vi har for meget af alting; vi har for mange skibe, vi har for mange skibsværfter, vi har for mange landbrugsprodukter. Vi regulerer på nogle af disse områder, vi griber ind i den frie ret, som der er hævdt for landbrugets og også for fiskeriets vedkommende. Her griber vi ind, fordi vi føler, at vi er nødt til at gribe ind, fordi den teknologiske udvikling gør det muligt, at der kan fanges og produceres meget mere end tidligere. Der er uoverensstemmelse mellem det, vi kan producere, og det, der kan afsættes. Vi præsenteres hele tiden for disse problemer i Folketinget.

Det er her den almindelige opfattelse – bortset fra et enkelt parti eller måske to partier her i salen – at en regulering af fiskeriet er nødvendig. Hvis en regulering er nødvendig, er det ikke bare et eller andet banner, man hænger op på en væg, hvor der står »regulering«. Så er det noget, der har betydning for dem, der medvirker aktivt på det pågældende område.

Nu kunne jeg tage landbrugsområdet som eksempel. Hvis det var sådan, at de smarte og frække kunne tillade sig at producere tre gange så meget som den kvote, der var tildelt dem, hvad tror I så der ville ske? Det er da uacceptabelt. Når der er en kvotering, en rationering, skyldes det, at der er for meget af disse ting, og at man er nødt til at prøve på at dele det. Det er grundlæggende uacceptabelt, at de smarte og frække bare kan lade hånt om de beslutninger, der er truffet. Det er da helt uacceptabelt. Der er da ingen, der for alvor kan gøre sig til talsmand for, at vi skal være pirater og bare øve selvtægt. Derfor er kontrol også nødvendig.

Vi kan ikke tale om disse ting, uden at vi også samtidig taler om en efterfølgende kontrol. For anderledes er vi menneskenes børn jo ikke. Vi kan få en masse henstillinger, men der skal altså være mulighed for at afprøve, om disse ting overholdes eller ikke.

Jeg er udmærket klar over, at det er et svært område, de kæmpestore have, at have opsyn med, og vi skal også vurdere, hvor stor bestand der er, osv. Det er enormt svært. Derfor er vi også nødt til – i hvert fald her i den første tid, for det er noget relativt nyt, som det er svært at

få til at fungere rigtigt – ligesom at hjælpe hinanden med det. Men sigtet må være, at det, vi gør, bliver retfærdigt, og at de smarte ikke kan nyde ekstra fordele. Det ville i hvert fald være urimeligt. Men vi har oplevet, at ordninger kan gennemhulles. Det har fiskerne på Langelinie fortalt os, og det er med til at skabe bitterhed og en negativ holdning til det, som vi fra politisk hold foretager. Det har vi grund til selv at tage op til vurdering. De ting, vi foranstalter, skal være overskuelige og gennemførlige i praksis.

En effektiv kontrol er ikke det samme som at slagte fiskeriet. Jeg ved ikke, hvad det var for noget snak, der blev sagt for lidt siden. Jeg begriber ikke det dér. En effektiv kontrol er til for at skabe retfærdighed og ikke for at komme nogen til livs. Det var da en besynderlig formulering og en besynderlig tankegang.

Men jeg glæder mig alligevel over, at fiskeriministeren har forstået meget af det og også er med på den dagsorden, der er fremsat af en række partier.

Det er klart, at stabilitet i tilværelsen for de enkelte fiskere også er noget, som vi skal tænke på, når vi foranstalter disse ting. Vi skal tænke på, hvordan de mindre bådes situation er, hvordan grænsen for kvotefritagelse kan hæves, og om der kan blive tale om angivelse af bestemte farvande for de mindre både. Hvis disse både forsvinder, og hvis de store, supereffektive både kan operere også på de mindre bådes områder, løber vi en risiko for, at den fritagelse for kvote, som de eventuelt kan få i lidt større udstrækning end nu, kan de ikke bruge til noget. Det er mægtig værdifuldt, at vi har de variationer i vores fiskerflåde, og at vi har den geografisk fordelt på så mange steder. Det er med til at give en kultur og et liv i lokalsamfundene, som det er meget vigtigt midt i vor supereffektive tid at bevare.

Jeg er selvfølgelig enig i, at det ikke er Folketinget, der dagligt skal forestå reguleringen og kontrollen, men Folketinget skal vedtage retningslinjerne for reguleringer og for kontrollen, hvorefter det er fiskeriministeren, der skal sørge for, at det administreres og overholdes. Jeg tror, det bliver nødvendigt, at vi i Folketinget på passende afstand følger med i fiskeriets vilkår, og jeg tror også, det er nødvendigt, at vi med kortere mellemrum tager en drøftelse af disse vilkår i Folketinget, så vi kan følge med i det, vi gør, for vi har jo et medansvar for det. Vi